

Βρετανικό Μουσείο

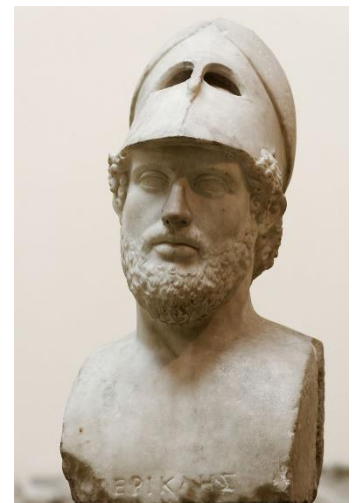
Τα Μάρμαρα του Παρθενώνα, γνωστά και ως Ελγίνεια Μάρμαρα, είναι συλλογή γλυπτών που προέρχονται από την Ακρόπολη των Αθηνών. Αφαιρέθηκαν από τον Τόμας Μπρους, από το 1799 μέχρι το 1803, και μεταφέρθηκαν στην Βρετανία το 1806. Τα γλυπτά αυτά αποθηκεύτηκαν στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου το 1816. Το 1936 τοποθετήθηκαν στην έκθεση Duveen που δημιουργήθηκε για αυτόν το σκοπό. Η συλλογή περιλαμβάνει μερικά από τα γλυπτά των αετωμάτων αλλά και της Ζωφόρου του Παρθενώνα που κοσμούσε το ανώτερο τμήμα των τοίχων του σηκού του ναού. Ο λόρδος Έλγιν πήρε περίπου τα μισά από τα γλυπτά του Παρθενώνα, με το πιο διάσημο από αυτά να είναι η Καρυάτιδα, που βρισκόταν μαζί με άλλες πέντε, στο Ερέχθειο, στην Ακρόπολη των Αθηνών.

Το Λιοντάρι της Κνίδου είναι ένα μεγαλοπρεπές άγαλμα, βάρους οκτώ τόνων, φιλοτεχνημένο σε μονολιθικό πεντελικό μάρμαρο με τρία μέτρα μήκος και 1,80 μ. ύψος. Συμβόλιζε τη νίκη του Κόνωνα εναντίον των Σπαρτιατών, στη ναυμαχία της Κνίδου το 394 π.Χ. και ήταν τοποθετημένο σε μεγαλοπρεπή τύμβο έξω από την πόλη της αρχαίας Κνίδου, σε σημείο τέτοιο ώστε να είναι ορατό από τα πλοία στη θάλασσα. Βρέθηκε στις ανασκαφές που πραγματοποίησε στην περιοχή ο Βρετανός αρχαιολόγος Νιούτον την περίοδο 1857 – 1858. Σήμερα το λιοντάρι κοσμεί την είσοδο του Βρετανικού Μουσείου του Λονδίνου.

Η **προτομή του Περικλή** που φιλοξενείται σήμερα στο Βρετανικό Μουσείο είναι από τα πιο γνωστά έργα ελληνικής τέχνης. Βρέθηκε το 1871 στην έπαυλη του Μ. Βρούτου λίγο πιο κάτω από το Τίβολι. Πέρασε στη συλλογή του Χάμιλτον η οποία αργότερα δωρήθηκε στο Βρετανικό Μουσείο όπου εκτίθεται μέχρι και σήμερα, στο παράρτημα ελληνικών και ρωμαϊκών αρχαιοτήτων. Είναι από μάρμαρο Πεντέλης και διατηρείται ακέραιο. Εικονίζει τον Περικλή μεσήλικα με ανασηκωμένη περικεφαλαία (κορινθιακού ρυθμού), την οποία συναντάμε πάντα στις προτομές του, καθώς είναι διακριτικό του αξιώματος του στρατηγού της Αθήνας, το οποίο ο Περικλής κατείχε για σειρά πολλών συνεχόμενων ετών. Η πρωτότυπη προτομή χρονολογείται στα μέσα του 5ου αιώνα π.Χ. με πιθανότερο καλλιτέχνη τον σπουδαίο γλύπτη Κρεσίλα.

Το **άλογο της Σελήνης** που εκτίθεται στο Βρετανικό μουσείο, είναι μέρος από τα τέσσερα άλογα του άρματος της Σελήνης, από το ανατολικό αέτωμα του Παρθενώνα όπου αναπαρίσταται η γέννηση της Αθηνάς από τον Δία. Το κέντρο του αετώματος καταλαμβάνουν ο Δίας, η Αθηνά και η Ήρα. Δεξιά και αριστερά παρακολουθούν το θαυμαστό γεγονός οι άλλοι θεοί και τα άκρα του αετώματος κλείνουν με τα τέθριππα του Ήλιου που ανατέλλει και της Σελήνης που δύει και ορίζουν το χρονικό διάστημα της ημέρας γεννήσεως της Θεάς. Ο κορμός της Σελήνης είχε πέσει από το αέτωμα και βρέθηκε κατά τη διάρκεια των ανασκαφών.

Η **Διώνη και η Αφροδίτη** είναι λεπτομέρεια από το ανατολικό αέτωμα του Παρθενώνα, που εκτίθεται και αυτό στο Βρετανικό Μουσείο. Στην ελληνική μυθολογία η Διώνη ήταν θεότητα που ανήκε στην πρώτη γενιά των θεών και κόρη της ήταν η θεά Αφροδίτη. Στη λεπτομέρεια του αετώματος απεικονίζεται η Αφροδίτη να σκύβει στα γόνατα της Διώνη και εκείνη ως πραγματική της μητέρα, την αγκαλιάζει και την παρηγορεί. Η Αφροδίτη παριστάνεται φορώντας λεπτό χιτώνα και ιμάτιο που σκεπάζει και τον βράχο.

Καρυάτιδα ονομάζεται το γλυπτό που έχει γυναικεία μορφή και χρησιμεύει στην στήριξη κτιρίων. Η λέξη Καρυάτις στα αρχαία Ελληνικά σημαίνει Κόρη. Οι Καρυάτιδες έχουν τα χέρια ελεύθερα, το βάρος στηρίζεται απλά και ανάλαφρα με το κεφάλι και η κλασική μορφή της είναι ντυμένη με απλούς μα και κολακευτικούς πέπλους και χιτώνες. Οι πιο γνωστές Καρυάτιδες κοσμούσαν το Ερέχθειο στην Ακρόπολη των Αθηνών, όπου σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν το σημείο φιλονικίας της Αθηνάς και του Ποσειδώνα για την κυριαρχία της πόλης. Σήμερα, οι πέντε εξ αυτών, βρίσκονται στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, εκτός από τη δεύτερη από αριστερά η οποία είχε αφαιρεθεί από τον λόρδο Έλγιν και βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο.

